

- 6 AUG. 2015

7/11

Beh. Ambt.:
Streefdat.:
Afschr.: Raad, Berd
P.V.O.:

Vereniging van
Nederlandse Gemeenten

Brief aan de leden
T.a.v. het college en de raad

informatiecentrum tel.
(070) 373 8393

uw kenmerk

bijlage(n)
2

betreft
Wijziging model-APV zomer
2015

ons kenmerk
ECLBR/U201501329
Lbr. 15/063

datum
5 augustus 2015

Samenvatting

Voor u ligt de ledenbrief bij de jaarlijkse actualisering van de Model-Algemene Plaatselijke Verordening.

Het gaat hier overwegend om technische aanpassingen als gevolg van gewijzigde wetgeving en kleine correcties. Daarnaast zijn op een aantal plaatsen ook inhoudelijke aanpassingen gedaan. Om de voornaamste te noemen:

1. Vanwege de gewijzigde zienswijze van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State over meldingsstelsels is een aantal bepalingen aangepast.
2. Overtredingen in verband met omgevingsvergunningen zijn in de Wet op de economische delicten aangemerkt als economische delicten. Dat heeft gevolgen voor de strafmaat. De strafbepaling in de model-APV is daarop aangepast.
3. In een aantal gemeenten zijn vanouds politieambtenaren aangewezen als toezichthouder voor de APV. Enerzijds omdat de algemene openbare orde-taak van de politie op die manier tot uitdrukking wordt gebracht, anderzijds omdat het toezichthouderschap bij een aantal artikelen een praktische aanvulling is bij de opsporingstaak van de politie. De VNG heeft besloten die optie als facultatieve bepaling op te nemen.

Gemeente Woerden 15.016171

Registratiedatum: 07/08/2015
Behandelend afdeling
Afgehandeld door/op:

Vereniging van
Nederlandse Gemeenten

Aan de leden

informatiecentrum tel.
(070) 373 8393

uw kenmerk

bijlage(n)

2

betreft
Wijziging model-APV zomer
2015

ons kenmerk
ECLBR/U201501329
Lbr. 15/063

datum
5 augustus 2015

Geacht college en gemeenteraad,

1. Inleiding

Voor u ligt de ledenbrief bij de jaarlijkse actualisering van de Model-Algemene Plaatselijke Verordening (hierna: model-APV). Het gaat hier overwegend om technische aanpassingen als gevolg van gewijzigde wetgeving en kleine correcties. Op een aantal punten zijn ook inhoudelijke aanpassingen gedaan. In deze ledenbrief worden de aanpassingen artikelsgewijs toegelicht. In de bijlagen treft u aan de wijzigingsverordening 'nieuwe stijl' en de aanpassingen in de toelichting bij de model-APV.

Veel van deze aanpassingen zijn te danken aan de suggesties en opmerkingen van oplettende en deskundige collega's bij gemeenten, die wij voor hun bijdragen hartelijk dank willen zeggen.

Nieuw 'Prostitutiehoofdstuk'

Op 9 juli 2015 is al een ledenbrief gepubliceerd ([Lbr. 15/056](#)) met bijbehorende modelverordening waarmee een volledig nieuw hoofdstuk 3 (Regulering prostitutie, seksbranche en aanverwante onderwerpen) is geïntroduceerd. Gemeenten die daarmee aan de slag gaan en die de wijziging van hoofdstuk 3 samen willen laten lopen met de hier voorgestelde wijzigingen, kunnen hoofdstuk 3 op de daarvoor gereserveerde plek in de wijzigingsverordening invoegen. In de implementatiehandleiding wordt hier verder op ingegaan.

Omgevingsloket online

Een aanvraag om een omgevingsvergunning dient langs elektronische weg gedaan te worden met gebruikmaking van het elektronische formulier dat beschikbaar is via Omgevingsloket online (hierna: OLO, zie artikel 1.2, eerste lid, van de Regeling omgevingsrecht). Het bevoegd gezag is verder verantwoordelijk voor het beheer van de gegevens die zijn opgenomen in het deel van OLO dat hem ter beschikking staat (artikel 1.2, derde lid, van de regeling). In het kader van dit beheer kan het nodig zijn om de opgenomen gegevens aan te passen als er in een gemeentelijke verordening – zoals de APV – ten aanzien van omgevingsvergunning wijzigingen doorgevoerd worden.

Als u op basis van deze of een andere recente wijzigingen in de model-APV gekozen heeft om uw APV te wijzigen kan het noodzakelijk zijn om ook de instellingen in het loket te wijzigen. Deze wijzigingen kunnen doorgevoerd worden door de lokale beheerder van OLO in uw gemeente. Als u hier nog niet van op de hoogte was raden wij u aan om na te gaan of het loket wel is aangepast naar aanleiding van eerdere wijzigingen van lokale verordeningen. Voor meer informatie en vragen over beheer van OLO verwijzen we u naar www.infomil.nl/olo-beheerders.

2. Artikelsgewijze toelichting op de wijzigingen

Artikel 2:10 Voorwerpen op of aan de weg: Artikel 2:10, vierde lid, regelt de mogelijkheid om een ontheffing te verlenen van het verbod in het eerste lid. Echter, als het verbod tijdelijk opzij wordt gezet voor een activiteit die valt onder de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo), dan is er overeenkomstig de terminologie van de Wabo geen sprake van een 'ontheffing' maar van een 'omgevingsvergunning'. Dat onderscheid was in de oude tekst van het vijfde lid niet helder en dat leidde tot vragen. Met een aanpassing van het vijfde lid is die onduidelijkheid hopelijk verholpen. Verder heeft het vijfde lid een nadere kleine redactionele verbetering ondergaan.

Artikel 2:12 Maken, veranderen van een uitweg: De Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: ABRvS) heeft in 2015 haar zienswijze ten aanzien van meldingsstelsels herzien.¹ Zeer kort samengevat komt de verandering erop neer dat er ook bij meldingen doorgaans sprake is van een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). De ABRvS volgt daarmee [de conclusie van Advocaat-Generaal Widdershoven over meldingsstelsels](#).

Wij hebben overwogen om het idee van meldingen los te laten en terug te keren naar een eenvoudige vergunning (bij de uitweg is hiervoor in de model-APV al eerder een alternatief bij artikel 2:12 opgenomen). Veel gemeenten geven echter aan ondanks de juridische complexiteit – en daarbij nu de kans op bezwaarschriften – toch te hechten aan meldingsstelsels, die in de praktijk veel papierwerk uitsparen.

¹ ABRvS 14 januari 2015, [ECLI:NL:RVS:2015:14 \(Leeuwarden-Lekum\)](#) en [ECLI:NL:RVS:2015:36 \(Stein-Elsloo\)](#).

Daarnaast wordt voor 2016 en 2017 'groot onderhoud' aan de model-APV voorzien, vooruitlopend op de verwachte invoering van de Omgevingswet en de daarmee samenhangende gevolgen voor lokale regelgeving. Daarbij zullen ook alle bepalingen die geraakt worden door de nieuwe jurisprudentielijn nader gezien worden.

Vooralsnog is er om deze redenen gekozen voor een minimale aanpassing van dit artikel, met enkel het opnemen van een artikellid dat regelt dat van een melding openbaar kennis wordt gegeven, zodat belanghebbenden desgewenst bezwaar kunnen aantekenen.

Voor een uitgebreidere behandeling van deze materie verwijzen wij naar het artikel van prof. mr. Willem Konijnenbelt in de Gemeentestem: *Meldings- en vergunningplichten in gemeentelijke verordeningen* (Gst. 2015/15).

Alternatief artikel 2:12 Maken, veranderen van een uitweg: In het eerste lid is ter verduidelijking nu expliciet aangegeven dat een uitwegvergunning een omgevingsvergunning onder de Wabo is.

Artikel 2:25 Evenementenvergunning: Er is gebleken dat niet alle gemeenten 10 m² als maximale oppervlakte van toegestane 'kleine' te plaatsen objecten wensen te hanteren. Daarom wordt dit in de model-APV voortaan opengelaten; individuele gemeenten kunnen het dan voor zichzelf bepalen.

Artikel 2:28 Exploitatie openbare inrichting: In het derde lid is de verouderde term 'horecabedrijf' vervangen door 'openbare inrichting' om deze bepaling in overeenstemming te brengen met de terminologie in de huidige wet- en regelgeving.

Artikel 2:38 Verschaffing gegevens nachtregister: Ter actualisering is het woord 'betrekking' geschrapt. Het was al eerder uit de nachtregisterbepaling van het Wetboek van Strafrecht (artikel 237) verdwenen.

Artikel 2:40 Kansspelautomaten: Artikel 30c, tweede lid, van de Wet op de kansspelen bepaalt dat bij verordening het aantal kansspelautomaten waarvoor per inrichting vergunning wordt verleend vastgesteld dient te worden, met dien verstande dat voor een hoogdrempelige inrichting het aantal kansspelautomaten waarvoor vergunning kan worden verleend, op twee dient te worden bepaald. Artikel 2:40, tweede lid, is daarom dienovereenkomstig aangepast.

Artikel 2:57 Loslopende honden: In het eerste lid is een nieuw onderdeel c ingevoegd en het oude onderdeel c verletterd tot onderdeel d. Waar het kennelijk in het verleden niet als een probleem werd ervaren dat honden buiten de bebouwde kom losliepen, heeft de laatste jaren een aantal gemeenten aangegeven behoefte te hebben aan de mogelijkheid om buiten de bebouwde kom gebieden aan te wijzen waar de hond aan de lijn moet blijven. Die mogelijkheid wordt hier gecreëerd.

Vanwege het nieuwe onderdeel c in het eerste lid is ook het derde lid aangepast. Verder hebben het tweede en derde lid een kleine (nadere) redactionele verbetering ondergaan.

Artikel 2:59 Gevaarlijke honden: De bevoegdheid tot het opleggen van aanlijn- en muilkorfgeboden was hier aan het college toebedeeld. Een aantal gemeenten heeft er op gewezen dat in dit geval de burgemeester als beslisser meer voor de hand ligt. Het besluit heeft een sterk openbare orde-karakter en wordt vaak genomen na een incident, waarbij regelmatig ook een zekere spoed geboden is. Om die redenen is in dit artikel nu de burgemeester aangewezen om deze ge- en verboden op te leggen.

Verder is het vierde lid gewijzigd i.v.m. de hierboven behandelde wijziging van artikel 2:57, eerste lid, en heeft het vierde lid een kleine nadere redactionele verbetering ondergaan.

Artikel 2:62 Loslopend vee: Sommige dieren, zoals paarden, zijn wel eenhoevig, maar niet herkauwend. Daarvoor vielen ze – i.v.m. het cumulatieve vereiste – onbedoeld niet onder de bepaling. Door ‘en’ te vervangen door ‘of’ – dat in wetgevingstechnische zin ‘en/of’ betekent – wordt dit hersteld in dit facultatieve artikel.

Artikel 4:1 Begripsbepalingen: De begripsbepaling onder a is geactualiseerd. De oude betiteling ‘Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer’ is vervangen door de sinds 1 januari 2013 gehanteerde citeertitel ‘Activiteitenbesluit milieubeheer’.

Artikel 4:3 Kennisgeving incidentele festiviteiten: In het tweede lid is de verwijzing naar de betreffende bepaling van het Activiteitenbesluit milieubeheer geactualiseerd.

Artikel 4:11 Omgevingsvergunning voor het vellen van houtopstanden: Door een aantal gemeenten is verzocht om een bepaling op te nemen die expliciet de mogelijkheid van noodkap regelt. Dat is gebeurd in een nieuw derde lid. Het oude derde en vierde lid zijn vernummerd tot vierde en vijfde lid.

Artikel 4:15 Verbod hinderlijke of gevaarlijke reclame: De afbakeningsbepaling in het tweede lid is geactualiseerd. De oude betiteling ‘Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer’ is vervangen door de actuele citeertitel ‘Activiteitenbesluit milieubeheer’.

Artikel 5:24 Voorwerpen op, in of boven openbaar water: Net als bij artikel 2:10 is hier in reactie op de nieuwe jurisprudentie rond de meldingen gekozen voor een beperkte aanpassing van dit artikel. Er is een nieuw vierde lid opgenomen, dat regelt dat van een melding openbaar kennis wordt gegeven, zodat belanghebbenden desgewenst bezwaar kunnen aantekenen. Het oude vierde lid is voorts geactualiseerd, voorzien van een nadere redactionele verbetering en vernummerd tot vijfde lid. Daarnaast heeft ook het tweede lid een kleine redactionele verbetering ondergaan.

Artikel 6:1 Strafbepaling: Overtredingen van bepalingen die voortvloeien uit de Wabo (zoals handelingen zonder of in strijd met een omgevingsvergunning) zijn in de Wet op de economische delicten (hierna: Wed) aangeduid als economische delicten. Dat heeft gevolgen voor de strafmaat, die onder de Wed anders is dan onder de APV. Om dat onderscheid duidelijk te maken is een nieuw derde lid opgenomen.

Artikel 6:2 Toezichthouders: In een aantal gemeenten zijn vanouds politieambtenaren aangewezen als toezichthouder voor de APV. Enerzijds omdat de algemene openbare orde-taak van de politie op die manier tot uitdrukking wordt gebracht, anderzijds omdat het toezichthouderschap bij een aantal artikelen een praktische aanvulling is bij de opsporingstaak van de politie. De VNG heeft besloten gemeenten de optie te bieden die lijn te volgen door in dit artikel een nieuw facultatief derde lid op te nemen. Met het opnemen van deze bepaling krijgen politieambtenaren voor wat betreft de APV de beschikking over de toezichtsbevoegdheden genoemd in de artikelen 5:15-19 van de Awb. Politieambtenaren combineren dan, net als dat voor bijzondere opsporingsambtenaren (BOA's) het geval is, het toezichthouderschap met hun taak als opsporingsambtenaar.

Het is van belang dat gemeenten die overwegen deze bepaling op te nemen daarover in overleg treden met de verantwoordelijke korpsleiding. Een toezichthouder is bijvoorbeeld bevoegd om voertuigen te doorzoeken (artikel 5:19, eerste lid, van de Awb) en eenieder is verplicht aan een toezichthouder medewerking te verlenen (artikel 5:20, eerste lid, van de Awb). Voor een toezichthouder die tevens opsporingsambtenaar is, is het van groot belang dat deze, als hij als toezichthouder iets aantreft dat leidt tot opsporing, tijdig een cautie uitdeelt. Aan opsporing hoeft de betrokkene immers, anders dan bij toezicht, niet mee te werken, en als hij daar niet tijdig op wordt gewezen kan dat gevolgen hebben voor een eventuele strafzaak.

3. Implementatiehandleiding

Artikel 2:12 Maken, veranderen van een uitweg: Het facultatieve onderdeel in de aanhef van de wijzigingsbepaling (' , eerste lid,') hangt samen met de keuze voor de *reguliere* variant of het *alternatief*. In het geval in de eigen APV gekozen is voor het alternatief, dan dient nu enkel het eerste lid gewijzigd te worden en dient dus de zojuist genoemde facultatieve toevoeging in de aanhef overgenomen te worden. Is er gekozen voor de *reguliere* variant, dan wordt er een nieuw tweede lid toegevoegd en enkele leden vernummerd (dan is de wijziging dus niet beperkt tot het eerste lid). In het nieuwe tweede lid dient dan voorts ingevuld te worden de in de gemeente gebruikelijke wijze van bekendmaken.

Artikel 2:25 Evenementenvergunning: Er is gebleken dat niet alle gemeenten 10 m2 als maximale oppervlakte van toegestane 'kleine' te plaatsen objecten wensen te hanteren. Met deze facultatieve wijzigingsbepaling kan het maximum simpel gewijzigd worden. Gemeenten die tevreden zijn met wat ze hebben dienen deze facultatieve wijzigingsbepaling niet over te nemen. Gemeenten die een wijziging door willen voeren wel; uiteraard moet dan het nieuw te hanteren maximum nog ingevuld worden. Het wordt aangeraden om de brandweer te betrekken bij het bepalen van het te hanteren maximum.

Artikel 2:40 Kansspelautomaten: Afhankelijk van wat gemeenten nu op de plek van de 'puntjes' hebben staan dient de 'bestaande tekst' ingevuld te worden. Stond daar al 'twee', dan kan dit onderdeel uiteraard in het geheel achterwege blijven.

Artikel 2:62 Loslopend vee: Het betreft hier een wijziging van een bepaling die in de model-APV al als facultatief is aangemerkt. Daarmee dient deze facultatieve wijzigingsbepaling uiteraard enkel overgenomen te worden door gemeenten waarbij de oorspronkelijke bepaling al onderdeel uitmaakte van de APV.

Hoofdstuk 3: Op 9 juli 2015 is een ledenbrief gepubliceerd ([Lbr. 15/056](#)) met bijbehorende modelverordening waarmee een volledig nieuw hoofdstuk 3 (Regulering prostitutie, seksbranche en aanverwante onderwerpen) is geïntroduceerd. Gemeenten die daarmee aan de slag gaan en die de wijziging van hoofdstuk 3 samen willen laten lopen met de in deze modelverordening voorgestelde wijzigingen, kunnen hoofdstuk 3 op de daarvoor gereserveerde plek in deze wijzigingsverordening invoegen. Uiteraard in overeenstemming met zoals zij dat gezien alle daarbij te maken mogelijke keuzes willen vaststellen.

Omdat dit waarschijnlijk de overzichtelijkheid niet ten goede zal komen stellen wij voor om – in afwijking van de rest van dit wijzigingsbesluit – deze wijzigingsbepaling vorm te geven op de traditionele wijze (zoals ook in de modelverordening bij Lbr. 15/056 is gedaan, dus zonder 'bestaande tekst').

De keuze een nieuw hoofdstuk 3 op te nemen heeft ook gevolgen voor hoofdstuk 6. Zie daarvoor verderop in deze implementatiehandleiding. Voor de verder te maken inhoudelijke keuzes bij het *implementeren* van hoofdstuk 3 wordt verwezen naar de daarbij behorende ledenbrief.

Artikel 5:24 Voorwerpen op, in of boven openbaar water: In het nieuwe vierde lid dient ingevuld te worden de in de gemeente gebruikelijke wijze van bekendmaken.

Artikel 6:1 Strafbepaling: Gemeenten die het nieuwe hoofdstuk 3 toevoegen aan de APV én die dat doen middels hetzelfde wijzigingsbesluit als waarmee de overige in deze modelverordening voorgestelde wijzigingen worden doorgevoerd, dienen de opsommingen in het eerste en tweede lid opnieuw vast te stellen en daaraan de diverse relevante bepalingen van hoofdstuk 3 toe te voegen.

Wordt het nieuwe hoofdstuk 3 niet overgenomen, dan hoeft simpelweg de huidige opsomming overgenomen te worden in de 'bestaande' én 'nieuwe' tekst (en dan dus niet cursief in de 'bestaande' en dikgedrukt in de 'nieuwe' tekst). Gaat de opname van hoofdstuk 3 via een afzonderlijk wijzigingsbesluit, dan ligt het voor de hand de benodigde wijziging van artikel 6:1, i.i.g. waar het betreft het eerste en tweede lid, daarin op te nemen (zoals ook in de modelverordening is gedaan waarmee het nieuwe hoofdstuk 3 is geïntroduceerd).

Hoe het artikel komt te luiden hangt verder af van hoe het bestaande artikel 6:1 luidt (kent het artikel twee strafmaten, zoals het artikel in de model-APV, of slechts een enkele? gaat het in de eigen APV ook om artikel 1:4, of is het een ander artikel?) en welke strafmaat wenselijk wordt geacht. Mogelijk vereist dit een iets gewijzigde bepaling dan in het model-wijzigingsbesluit is opgenomen (als er bijvoorbeeld slechts één lid wordt gewijzigd, dan hoeft ook alleen dat opnieuw vastgesteld te worden).

Wellicht ten overvloede, uit artikel 154 van de Gemeentewet volgt dat de raad op overtreding van zijn verordeningen straf kan stellen, maar geen andere of zwaardere dan hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie, al dan niet met openbaarmaking van de rechterlijke uitspraak.

In het derde lid dienen gemeenten die in hun APV een bepaling hebben die overeenkomt met het alternatief voor artikel 2:12 ook het facultatieve onderdeel ('eerst lid,') over te nemen. Uiteraard moeten gemeenten die een van de model-APV afwijkende APV hebben ook hier de verwijzingen naar de betreffende artikelen afstemmen op hun eigen APV.

Artikel 6:2 Toezichthouders: Gemeenten die het nieuwe hoofdstuk 3 toevoegen aan de APV én die dat doen middels hetzelfde wijzigingsbesluit als waarmee de overige in deze modelverordening voorgestelde wijzigingen worden doorgevoerd, dienen het hier geboden *alternatief* voor deze bepaling te gebruiken. Dat moet dan uiteraard nog wel ingevuld worden. Wordt het nieuwe hoofdstuk 3 niet overgenomen, dan kan de *reguliere* bepaling gebruikt worden, die ook dan uiteraard nog wel ingevuld moet worden. Gaat de opname van hoofdstuk 3 via een afzonderlijk wijzigingsbesluit, dan ligt het voor de hand de benodigde wijziging van artikel 6:3, i.i.g. voor wat betreft het eerste en vierde lid (en eventueel het vijfde lid, zie hieronder), daarin op te nemen (zoals ook in de modelverordening is gedaan waarmee het nieuwe hoofdstuk 3 is geïntroduceerd).

Voor de inhoudelijke afweging en achtergronden bij de eventuele overname van het facultatieve derde lid (als het gaat om de *reguliere* bepaling) of vijfde lid (als het gaat om het *alternatief*) wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting hierboven. Wordt deze facultatieve bepaling niet overgenomen – en wordt het nieuwe hoofdstuk 3 niet of niet middels deze wijziging overgenomen – dan kan een wijziging van artikel 6:2 hier in het geheel achterwege blijven.

Let op! In het wijzigingsbesluit bij Lbr 15/056, waarmee het nieuwe hoofdstuk 3 is geïntroduceerd, staat het facultatieve (vijfde) lid nog niet. Maakt u gebruik van dat wijzigingsbesluit en wilt u langs die weg ook het facultatieve vijfde lid vaststellen, dan zal dit handmatig ingevoegd moeten worden.

Artikel 6:3 Binnentreden woningen: De wijziging van artikel 6:3 is in zijn geheel als facultatief aangemerkt, omdat deze wijziging hier enkel overgenomen dient te worden door gemeenten die het nieuwe hoofdstuk 3 toevoegen aan de APV én die dat doen middels hetzelfde wijzigingsbesluit als waarmee de overige in deze modelverordening voorgestelde wijzigingen worden doorgevoerd. Wordt het nieuwe hoofdstuk 3 niet overgenomen, dan is wijziging van artikel 6:3 in het geheel niet nodig. Gaat de opname van hoofdstuk 3 via een afzonderlijk wijzigingsbesluit, dan ligt het voor de hand de benodigde wijziging van artikel 6:3 daarin op te nemen (zoals ook in de modelverordening is gedaan waarmee het nieuwe hoofdstuk 3 is geïntroduceerd).

Met vriendelijke groet,

Vereniging van Nederlandse Gemeenten

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized loop followed by a vertical stroke and a horizontal stroke at the top.

J. Kriens
Voorzitter directieraad

Deze ledenbrief staat ook op www.vng.nl onder brieven.

Wijziging Model-Algemene plaatselijke verordening – zomer 2015

Leeswijzer modelbepalingen

- [...] of bijvoorbeeld **[opsomming]** = door gemeente in te vullen. Zie bijvoorbeeld artikel 2:12, tweede lid (nieuwe tekst).
- *[iets]* = kan ook een facultatieve tekst betekenen, die desgewenst kan worden weggelaten. Zie bijvoorbeeld artikel 6:2, derde lid (nieuwe tekst).
- **[iets OF iets]** = door gemeente te kiezen. Zie bijvoorbeeld artikel 2:12, vijfde lid (nieuwe tekst).

In de 'bestaande tekst' zijn de woorden en leestekens waaraan iets verandert, *cursief* gezet en – als het een facultatieve bepaling betreft – eveneens onderstreept (aangezien dan de hele bepaling cursief is i.v.m. het facultatieve karakter). In de 'nieuwe tekst' zijn de nieuwe woorden en leestekens **vet** gedrukt. Nadere uitleg is opgenomen in de implementatiehandleiding, onderdeel van de bij deze modelverordening behorende ledenbrief.

De raad van de gemeente **[naam gemeente]**;
gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders van **[datum en nummer]**;
gelet op artikel 149 van de Gemeentewet en artikel 30c, tweede lid, van de Wet op de kansspelen;
gezien het advies van **[naam commissie]**;
besluit vast te stellen de volgende wijziging van de **[citeertitel APV]**.

Artikel I

De **[citeertitel APV]** wordt gewijzigd als volgt:

A

Artikel 2:10, vijfde lid, wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>Artikel 2:10 Voorwerpen op of aan de weg</p> <p>5. <i>Het bevoegd gezag kan een omgevingsvergunning verlenen voor het in het eerste lid bedoelde gebruik, voor zover dit een activiteit betreft als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, onder j. of onder k. van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.</i></p>	<p>Artikel 2:10 Voorwerpen op of aan de weg</p> <p>5. In afwijking van het vierde lid kan het bevoegd gezag een omgevingsvergunning verlenen voor het in het eerste lid bedoelde gebruik, voor zover dit een activiteit betreft als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, onder j of k, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.</p>

B

Artikel 2:12[, eerste lid,] wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>Artikel 2:12 Maken, veranderen van een uitweg</p>	<p>Artikel 2:12 Maken, veranderen van een uitweg</p>

1. Het is verboden een uitweg te maken naar de weg of verandering te brengen in een bestaande uitweg naar de weg indien:

- a. degene die voornemens is een uitweg te maken naar de weg of verandering te brengen in een bestaande uitweg naar de weg daarvan niet van tevoren melding heeft gedaan aan het college, onder indiening van een situatieschets van de gewenste uitweg en een foto van de bestaande situatie; of
- b. het college het maken of veranderen van de uitweg heeft verboden.

2. Het college verbiedt het maken of veranderen van de uitweg indien:

- a. daardoor het verkeer op de weg in gevaar wordt gebracht;
- b. dat zonder noodzaak ten koste gaat van een openbare parkeerplaats;
- c. het openbaar groen daardoor op onaanvaardbare wijze wordt aangetast; of
- d. er sprake is van een uitweg van een perceel dat al door een andere uitweg wordt ontsloten, en de aanleg van deze tweede uitweg ten koste gaat van een openbare parkeerplaats of het openbaar groen.

3. De uitweg kan worden aangelegd indien het college niet binnen vier weken na ontvangst van de melding heeft beslist dat de gewenste uitweg wordt verboden.

4. Het verbod in het eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Wet beheer Rijkswaterstaatswerken, de Waterschapskeur of [de provinciale wegenverordening **OF** het provinciaal wegenreglement].

Artikel 2:12 Maken, veranderen van een uitweg
Alternatief

1. Het is verboden zonder *vergunning* van het college een uitweg te maken naar de weg of verandering te brengen in een bestaande uitweg naar de weg.

1. Het is verboden een uitweg te maken naar de weg of verandering te brengen in een bestaande uitweg naar de weg indien:

- a. degene die voornemens is een uitweg te maken naar de weg of verandering te brengen in een bestaande uitweg naar de weg daarvan niet van tevoren melding heeft gedaan aan het college, onder indiening van een situatieschets van de gewenste uitweg en een foto van de bestaande situatie; of
- b. het college het maken of veranderen van de uitweg heeft verboden.

2. Van de melding wordt kennis gegeven [op de in de gemeente gebruikelijke wijze van bekendmaking].

3. Het college verbiedt het maken of veranderen van de uitweg indien:

- a. daardoor het verkeer op de weg in gevaar wordt gebracht;
- b. dat zonder noodzaak ten koste gaat van een openbare parkeerplaats;
- c. het openbaar groen daardoor op onaanvaardbare wijze wordt aangetast; of
- d. er sprake is van een uitweg van een perceel dat al door een andere uitweg wordt ontsloten, en de aanleg van deze tweede uitweg ten koste gaat van een openbare parkeerplaats of het openbaar groen.

4. De uitweg kan worden aangelegd indien het college niet binnen vier weken na ontvangst van de melding heeft beslist dat de gewenste uitweg wordt verboden.

5. Het verbod in het eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de Wet beheer Rijkswaterstaatswerken, de Waterschapskeur of [de provinciale wegenverordening **OF** het provinciaal wegenreglement].

Artikel 2:12 Maken, veranderen van een uitweg
Alternatief

1. Het is verboden zonder **omgevingsvergunning** van het college een uitweg te maken naar de weg of verandering te brengen in een bestaande uitweg naar de weg.

[C

Artikel 2:25, tweede lid, onder e, wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>Artikel 2:25</p> <p><i>e. slechts kleine objecten worden geplaatst met een oppervlakte van minder dan 10 m² per object;</i></p>	<p>Artikel 2:25 Evenementenvergunning</p> <p><i>e. slechts kleine objecten worden geplaatst met een oppervlakte van minder dan [...] m² per object;]</i></p>

D

Artikel 2:28, derde lid, wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>Artikel 2:28 Exploitatie openbare inrichting</p> <p>3. In afwijking van het bepaalde in artikel 1:8 kan de burgemeester de vergunning slechts geheel of gedeeltelijk weigeren indien naar zijn oordeel moet worden aangenomen dat de woon- of leefsituatie in de omgeving van <i>het horecabedrijf</i> of de openbare orde op ontoelaatbare wijze nadelig wordt beïnvloed.</p>	<p>Artikel 2:28 Exploitatie openbare inrichting</p> <p>3. In afwijking van het bepaalde in artikel 1:8 kan de burgemeester de vergunning slechts geheel of gedeeltelijk weigeren indien naar zijn oordeel moet worden aangenomen dat de woon- of leefsituatie in de omgeving van de openbare inrichting of de openbare orde op ontoelaatbare wijze nadelig wordt beïnvloed.</p>

E

Artikel 2:38 wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>Artikel 2:38 Verschaffing gegevens nachtregister</p> <p>Degene die in een inrichting nachtverblijf houdt of de kampeerder is verplicht de exploitant of feitelijk leidinggevende van die inrichting volledig en naar waarheid naam, adres, woonplaats, geboortedatum, geboorteplaats, <i>betrekking</i>, dag van aankomst en de dag van vertrek te verstrekken.</p>	<p>Artikel 2:38 Verschaffing gegevens nachtregister</p> <p>Degene die in een inrichting nachtverblijf houdt of de kampeerder is verplicht de exploitant of feitelijk leidinggevende van die inrichting volledig en naar waarheid naam, adres, woonplaats, geboortedatum, geboorteplaats, dag van aankomst en de dag van vertrek te verstrekken.</p>

F

Artikel 2:40, tweede lid, wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>Artikel 2:40 Kansspelautomaten</p> <p>2. In hoogdrempelige inrichtingen zijn [...] kansspelautomaten toegestaan.</p>	<p>Artikel 2:40 Kansspelautomaten</p> <p>2. In hoogdrempelige inrichtingen zijn twee kansspelautomaten toegestaan</p>

G

Artikel 2:57 wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>Artikel 2:57 Loslopende honden</p> <p>1. Het is de eigenaar of houder van een hond verboden die hond te laten verblijven of te laten lopen:</p> <p>a. op een voor het publiek toegankelijke en kennelijk als zodanig ingerichte kinderspeelplaats, zandbak of speelweide of op een andere door het college aangewezen plaats;</p> <p>b. binnen de bebouwde kom op de weg indien de hond niet is aangeliënd; of</p> <p>c. op de weg indien die hond niet is voorzien van een halsband of een ander identificatiemerk dat de eigenaar of houder duidelijk doet kennen.</p> <p>2. <i>Het verbod in het eerste lid, aanhef en onder b, is niet van toepassing op door het college aangewezen plaatsen.</i></p> <p>3. <i>De verboden in het eerste lid aanhef en onder a en b zijn niet van toepassing op de eigenaar of houder van een hond:</i></p> <p>a. die zich vanwege zijn handicap door een geleidehond of sociale hulphond laat begeleiden; of</p> <p>b. die deze hond aantoonbaar gekwalificeerd opleidt tot geleidehond of sociale hulphond.</p>	<p>Artikel 2:57 Loslopende honden</p> <p>1. Het is de eigenaar of houder van een hond verboden die hond te laten verblijven of te laten lopen:</p> <p>a. op een voor het publiek toegankelijke en kennelijk als zodanig ingerichte kinderspeelplaats, zandbak of speelweide of op een andere door het college aangewezen plaats;</p> <p>b. binnen de bebouwde kom op de weg indien de hond niet is aangeliënd;</p> <p>c. buiten de bebouwde kom op een door het college aangewezen plaats indien de hond niet is aangeliënd; of</p> <p>d. op de weg indien die hond niet is voorzien van een halsband of een ander identificatiemerk dat de eigenaar of houder duidelijk doet kennen.</p> <p>2. Het eerste lid, aanhef en onder b, is niet van toepassing op door het college aangewezen plaatsen.</p> <p>3. Het eerste lid, aanhef en onder a tot en met c, is niet van toepassing op de eigenaar of houder van een hond:</p> <p>a. die zich vanwege zijn handicap door een geleidehond of sociale hulphond laat begeleiden; of</p> <p>b. die deze hond aantoonbaar gekwalificeerd opleidt tot geleidehond of sociale hulphond.</p>

H

Artikel 2:59 wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>Artikel 2:59 Gevaarlijke honden</p> <p>1. Indien <i>het college</i> een hond in verband met zijn gedrag gevaarlijk of hinderlijk acht, kan <i>het</i> de eigenaar of houder van die hond een aanlijngesbod of een aanlijn- en muilkorfgebod opleggen voor zover die hond verblijft of loopt op een openbare plaats of op het terrein van een ander.</p> <p>2. Een aanlijngesbod houdt in dat de eige-</p>	<p>Artikel 2:59 Gevaarlijke honden</p> <p>1. Indien de burgemeester een hond in verband met zijn gedrag gevaarlijk of hinderlijk acht, kan hij de eigenaar of houder van die hond een aanlijngesbod of een aanlijn- en muilkorfgebod opleggen voor zover die hond verblijft of loopt op een openbare plaats of op het terrein van een ander.</p> <p>2. Een aanlijngesbod houdt in dat de eige-</p>

naar of houder verplicht is de hond aange-lijnd te houden met een lijn met een lengte, gemeten van hand tot halsband, van ten hoogste 1,50 meter.

3. Een muilkorfgebod houdt in dat de eigenaar of houder verplicht is de hond voorzien te houden van een muilkorf die:

- a. vervaardigd is van stevige kunststof, van stevig leer of van beide stoffen;
- b. door middel van een stevige leren riem zodanig rond de hals is aangebracht dat verwijdering zonder toedoen van de mens niet mogelijk is; en
- c. zodanig is ingericht dat de hond niet kan bijten, dat de afgesloten ruimte binnen de korf een geringe opening van de bek toelaat en dat geen scherpe delen binnen de korf aanwezig zijn.

4. Onverminderd *het bepaalde in* artikel 2:57, eerste lid *onder c*, dient een hond als bedoeld in het eerste lid voorzien te zijn van een door de bevoegde minister op aanvraag verstrekt uniek identificatienummer door middel van een microchip die met een chipreader afleesbaar is.

naar of houder verplicht is de hond aange-lijnd te houden met een lijn met een lengte, gemeten van hand tot halsband, van ten hoogste 1,50 meter.

3. Een muilkorfgebod houdt in dat de eigenaar of houder verplicht is de hond voorzien te houden van een muilkorf die:

- a. vervaardigd is van stevige kunststof, van stevig leer of van beide stoffen;
- b. door middel van een stevige leren riem zodanig rond de hals is aangebracht dat verwijdering zonder toedoen van de mens niet mogelijk is; en
- c. zodanig is ingericht dat de hond niet kan bijten, dat de afgesloten ruimte binnen de korf een geringe opening van de bek toelaat en dat geen scherpe delen binnen de korf aanwezig zijn.

4. Onverminderd artikel 2:57, eerste lid, **aanhel en onder d**, dient een hond als bedoeld in het eerste lid voorzien te zijn van een door de bevoegde minister op aanvraag verstrekt uniek identificatienummer door middel van een microchip die met een chipreader afleesbaar is.

[/

Artikel 2:62 wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>Artikel 2:62 Loslopend vee</p> <p><i>De rechthebbende op herkauwende <u>en</u> eenhoevige dieren of varkens (vee) die zich bevinden in een weiland of op een terrein dat niet van de weg is afgescheiden door een deugdelijke veekering, is verplicht ervoor te zorgen dat zodanige maatregelen getroffen worden dat dit vee die weg niet kan bereiken.</i></p>	<p>Artikel 2:62 Loslopend vee</p> <p><i>De rechthebbende op herkauwende of eenhoevige dieren of varkens (vee) die zich bevinden in een weiland of op een terrein dat niet van de weg is afgescheiden door een deugdelijke veekering, is verplicht ervoor te zorgen dat zodanige maatregelen getroffen worden dat dit vee die weg niet kan bereiken.]</i></p>

[J

Hoofdstuk drie komt te luiden:

[... (zie de ledenbrief van 9 juli 2015 (Lbr. 15/056) en bijbehorende modelverordening)]

K

Artikel 4:1, onderdeel a, wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>Artikel 4:1 Begripsbepalingen</p> <p>a. Besluit: <i>het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer</i>,</p>	<p>Artikel 4:1 Begripsbepalingen</p> <p>a. Besluit: Activiteitenbesluit milieubeheer;</p>

L

Artikel 4:3, tweede lid, wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>Artikel 4:3 Kennisgeving incidentele festiviteiten</p> <p>2. Het is een inrichting toegestaan om tijdens maximaal [...] incidentele festiviteiten per kalenderjaar de verlichting langer aan te houden ten behoeve van sportactiviteiten waarbij artikel 4.113, eerste lid, van het Besluit niet van toepassing is, mits de houder van de inrichting ten minste tien werkdagen voor de aanvang van de festiviteit het college daarvan in kennis heeft gesteld.</p>	<p>Artikel 4:3 Kennisgeving incidentele festiviteiten</p> <p>2. Het is een inrichting toegestaan om tijdens maximaal [...] incidentele festiviteiten per kalenderjaar de verlichting langer aan te houden ten behoeve van sportactiviteiten waarbij artikel 3.148, eerste lid, van het Besluit niet van toepassing is, mits de houder van de inrichting ten minste tien werkdagen voor de aanvang van de festiviteit het college daarvan in kennis heeft gesteld.</p>

M

Artikel 4:11 wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>Artikel 4:11 Omgevingsvergunning voor het vellen van houtopstanden</p> <p>1. Het is verboden zonder vergunning van het bevoegd gezag de houtopstanden te vellen of te doen vellen die staan vermeld op de lijst vermeld op bijlage 1 (Bomenlijst). 2. In afwijking van artikel 1:8 kan de vergunning worden geweigerd op grond van:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. de natuurwaarde van de houtopstand; b. de landschappelijke waarde van de houtopstand; c. de waarde van de houtopstand voor stads- en dorpschoon; d. de beeldbepalende waarde van de houtopstand; e. de cultuurhistorische waarde van de houtopstand; of f. de waarde voor de leefbaarheid van de houtopstand. 	<p>Artikel 4:11 Omgevingsvergunning voor het vellen van houtopstanden</p> <p>1. Het is verboden zonder vergunning van het bevoegd gezag de houtopstanden te vellen of te doen vellen die staan vermeld op de lijst vermeld op bijlage 1 (Bomenlijst). 2. In afwijking van artikel 1:8 kan de vergunning worden geweigerd op grond van:</p> <ul style="list-style-type: none"> a. de natuurwaarde van de houtopstand; b. de landschappelijke waarde van de houtopstand; c. de waarde van de houtopstand voor stads- en dorpschoon; d. de beeldbepalende waarde van de houtopstand; e. de cultuurhistorische waarde van de houtopstand; of f. de waarde voor de leefbaarheid van de houtopstand. <p>3. Het eerste lid is niet van toepassing als de burgemeester toestemming ver-</p>

<p>3. Het bevoegd gezag kan een herplantplicht opleggen onder nader te stellen voorschriften.</p> <p>4. Op de vergunning is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) van toepassing.</p>	<p>leent voor het vellen van een houtopstand in verband met een spoedeisend belang voor de openbare orde of een direct gevaar voor personen of goederen.</p> <p>4. Het bevoegd gezag kan een herplantplicht opleggen onder nader te stellen voorschriften.</p> <p>5. Op de vergunning is paragraaf 4.1.3.3 van de Algemene wet bestuursrecht (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen) van toepassing.</p>
--	--

N

Artikel 4:15, tweede lid, wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>Artikel 4:15 Verbod hinderlijke of gevaarlijke reclame</p> <p>2. Het eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door <i>het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer</i>.</p>	<p>Artikel 4:15 Verbod hinderlijke of gevaarlijke reclame</p> <p>2. Het eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door het Activiteitenbesluit milieubeheer.</p>

O

Artikel 5:24 wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>Artikel 5:24 Voorwerpen op, in of boven openbaar water</p> <p>1. Het is in verband met de veiligheid op het openbaar water verboden een voorwerp, niet zijnde een vaartuig, op, in of boven openbaar water te plaatsen, aan te brengen of te hebben, indien dit door zijn omvang of vormgeving, constructie of plaats van bevestiging gevaar oplevert voor de bruikbaarheid van het openbaar water of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan dan wel een belemmering vormt voor het doelmatig beheer en onderhoud van het openbaar water.</p> <p>2. Degene die voornemens is een steiger, een meerpaal of een ander voorwerp met een permanent karakter op, in of boven openbaar water te plaatsen, doet daarvan uiterlijk twee weken tevoren een melding</p>	<p>Artikel 5:24 Voorwerpen op, in of boven openbaar water</p> <p>1. Het is in verband met de veiligheid op het openbaar water verboden een voorwerp, niet zijnde een vaartuig, op, in of boven openbaar water te plaatsen, aan te brengen of te hebben, indien dit door zijn omvang of vormgeving, constructie of plaats van bevestiging gevaar oplevert voor de bruikbaarheid van het openbaar water of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan dan wel een belemmering vormt voor het doelmatig beheer en onderhoud van het openbaar water.</p> <p>2. Degene die voornemens is een steiger, een meerpaal of een ander voorwerp met een permanent karakter op, in of boven openbaar water te plaatsen, doet daarvan uiterlijk twee weken tevoren een melding</p>

<p>aan <i>Het</i> college.</p> <p>3. De melding bevat in ieder geval naam, adres en contactgegevens van de melder, en een beschrijving van de aard en omvang van het voorwerp.</p> <p>4. <i>Het verbod in het eerste lid</i> is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door het Wetboek van Strafrecht, de Scheepvaartverkeerswet, het Binnenvaartpolitierglement, de Waterwet, de Provinciale vaarwegenverordening, de <i>Telecomunicatiewet</i> of de daarop gebaseerde <i>Telecommunicatieverordening</i>.</p>	<p>aan het college.</p> <p>3. De melding bevat in ieder geval naam, adres en contactgegevens van de melder, en een beschrijving van de aard en omvang van het voorwerp.</p> <p>4. Van de melding wordt kennis gegeven [op de in de gemeente gebruikelijke wijze van bekendmaking].</p> <p>5. Het eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door het Wetboek van Strafrecht, de Scheepvaartverkeerswet, het Binnenvaartpolitierglement, de Waterwet, de Provinciale vaarwegenverordening of het bepaalde bij of krachtens de Telecommunicatiewet.</p>
---	---

P

Artikel 6:1 wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>Artikel 6:1 Strafbepaling</p> <p>1. Overtreding van het bij of krachtens de volgende artikelen bepaalde en de op grond van artikel 1:4 daarbij gegeven voorschriften en beperkingen wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie: [<i>artikel [...]</i> (<i>opsomming</i>)].</p> <p>2. Overtreding van het bij of krachtens de volgende artikelen bepaalde en de op grond van artikel 1:4 daarbij gegeven voorschriften en beperkingen wordt gestraft met een geldboete van de eerste categorie: [<i>artikel [...]</i> (<i>opsomming</i>)].</p>	<p>Artikel 6:1 Strafbepaling</p> <p>1. Overtreding van het bij of krachtens de volgende artikelen bepaalde en de op grond van artikel 1:4 daarbij gegeven voorschriften en beperkingen wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie: [opsomming].</p> <p>2. Overtreding van het bij of krachtens de volgende artikelen bepaalde en de op grond van artikel 1:4 daarbij gegeven voorschriften en beperkingen wordt gestraft met een geldboete van de eerste categorie: [opsomming].</p> <p>3. In afwijking van het eerste en tweede lid is artikel 1a van de Wet op de economische delicten van toepassing op overtreding van het bepaalde bij of krachtens de artikelen 2:10, vijfde lid, 2:11, tweede lid, [2:12, eerste lid,] en 4:11, eerste lid.</p>

Q

Artikel 6:2 wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>[Artikel 6:2 Toezichthouders</p> <p>1. Met het toezicht op de naleving van het</p>	<p>Artikel 6:2 Toezichthouders</p> <p>1. Met het toezicht op de naleving van het</p>

<p><i>bij of krachtens deze verordening bepaalde zijn belast: [...].</i></p> <p>2. Het college dan wel de burgemeester kan daarnaast andere personen met dit toezicht belasten.</p> <p>Artikel 6:2 Toezichthouders Alternatief voor als het nieuwe hoofdstuk 3 wordt ingevoegd</p> <p>1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze verordening bepaalde zijn belast: [...].</p> <p>2. Het college dan wel de burgemeester kan daarnaast andere personen <i>met dit toezicht belasten</i>.</p>	<p><i>bij of krachtens deze verordening bepaalde zijn belast: [...].</i></p> <p>2. Het college dan wel de burgemeester kan daarnaast andere personen met dit toezicht belasten.</p> <p>3. Onverminderd het eerste en tweede lid zijn de ambtenaren van politie, bedoeld in artikel 141, onder b, van het Wetboek van Strafvordering, eveneens belast met het toezicht op de naleving van de bij of krachtens deze verordening gegeven voorschriften.]</p> <p>Artikel 6:2 Toezichthouders Alternatief voor als het nieuwe hoofdstuk 3 wordt ingevoegd</p> <p>1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze verordening bepaalde, behoudens hoofdstuk 3, zijn belast: [...].</p> <p>2. Het college dan wel de burgemeester kan daarnaast andere personen belasten met het toezicht, bedoeld in het eerste lid.</p> <p>3. Met het toezicht op de naleving van het bij hoofdstuk 3 bepaalde zijn belast: [...].</p> <p>4. De burgemeester kan daarnaast andere personen belasten met het toezicht, bedoeld in het derde lid.</p> <p>[5. Onverminderd het eerste tot en met vierde lid zijn de ambtenaren van politie, bedoeld in artikel 141, onder b, van het Wetboek van Strafvordering, eveneens belast met het toezicht op de naleving van de bij of krachtens deze verordening gegeven voorschriften.]</p>
---	---

[R

Artikel 6:3 wordt gewijzigd als volgt:

Bestaande tekst	Nieuwe tekst
<p>Artikel 6:3 Binnentreden woningen</p> <p><i>Zij die belast zijn met het toezicht op de naleving of de opsporing van een overtreding van de bij of krachtens deze verordening gegeven voorschriften die strekken tot handhaving van de openbare orde of veiligheid of bescherming van het leven of de gezondheid van personen, zijn bevoegd tot het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner.</i></p>	<p>Artikel 6:3 Binnentreden woningen</p> <p>1. Zij die belast zijn met het toezicht op de naleving of de opsporing van een overtreding van de bij of krachtens deze verordening, behoudens hoofdstuk 3, gegeven voorschriften die strekken tot handhaving van de openbare orde of veiligheid of bescherming van het leven of de gezondheid van personen, zijn bevoegd tot het binnentreden in een woning zonder toestemming</p>

	<p>van de bewoner.</p> <p>2. De in artikel 6:2, derde lid, bedoelde ambtenaren, voor zover zij zijn belast met de opsporing van de strafbare feiten, bedoeld in de artikelen 3:14, [tweede OF derde lid], en 3:21, eerste lid, zijn bevoegd zonder toestemming van de bewoner in een woning binnen te treden waar een overtreding van een dergelijk strafbaar feit wordt gepleegd of naar hun redelijk vermoeden wordt gepleegd.</p> <p>3. De in artikel 6:2, derde lid, bedoelde ambtenaren zijn in het kader van hun toezichtstaak bevoegd zonder toestemming van de bewoner in een woning binnen te treden, als daar bedrijfsmatig prostitutie plaatsvindt.]</p>
--	---

Artikel II

Dit besluit treedt in werking op [datum].

Aldus vastgesteld in de openbare raadsvergadering van [datum].

De voorzitter,
De griffier,

Toelichting

NB Voor een goed beeld dient allereerst de bijbehorende ledenbrief gelezen te worden.

Algemeen deel

De wijzigingen van de [citeertitel APV] betreffen grotendeels technische verbeteringen, correcties en actualiseringen. In een aantal artikelen zijn ook inhoudelijk zaken veranderd. Enkel deze artikelen worden in de artikelsgewijze toelichting behandeld.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 2:10, vijfde lid, Voorwerpen op of aan de weg

Artikel 2:10, vierde lid, regelt de mogelijkheid om een ontheffing te verlenen van het verbod in het eerste lid. Echter, als het verbod tijdelijk opzij wordt gezet voor een activiteit die valt onder de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo), dan is er overeenkomstig de terminologie van de Wabo geen sprake van een 'ontheffing', maar van een 'omgevingsvergunning'. Dat onderscheid wordt hier verduidelijkt. Verder heeft het vijfde lid een nadere kleine redactionele verbetering ondergaan.

Artikel 2:12[, eerste lid,] Maken, veranderen van een uitweg

NB Toelichting als gekozen is voor de reguliere bepaling

De Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft in 2015 met een tweetal uitspraken (ABRvS 14 januari 2015, ECLI:NL:RVS:2015:14 (*Leeuwarden-Lekum*) en ECLI:NL:RVS:2015:36 (*Stein-Elsloo*)) haar zienswijze ten aanzien van meldingsstelsels herzien. Zeer kort samengevat komt de verandering erop neer dat er ook bij meldingen doorgaans sprake is van een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). Er is hierom gekozen voor een minimale aanpassing van dit artikel. Een nieuw tweede lid wordt ingevoegd, dat regelt dat van een melding openbaar kennis wordt gegeven, zodat belanghebbenden desgewenst bezwaar kunnen aantekenen.

NB Toelichting als gekozen is voor de alternatieve bepaling

In het eerste lid is ter verduidelijking nu expliciet aangegeven dat een uitwegvergunning een omgevingsvergunning onder de Wabo is.

[Artikel 2:25, tweede lid, onder e, Evenementenvergunning

NB Afhankelijk van de gemaakte keuzes en overwegingen zullen gemeenten bij deze wijziging zelf een toelichting op moeten stellen.]

Artikel 2:40, tweede lid, Kansspelautomaten

Artikel 30c, tweede lid, van de Wet op de kansspelen bepaalt dat bij verordening het aantal kansspelautomaten waarvoor per inrichting vergunning wordt verleend vastgesteld dient te worden, met dien verstande dat voor een hoogdrempelige inrichting het aantal kansspelautomaten waarvoor vergunning kan worden verleend, op twee dient te worden bepaald. Artikel 2:40, tweede lid, is daarom dienovereenkomstig aangepast.

Artikel 2:57, eerste lid, Loslopende honden

In het eerste lid is een nieuw onderdeel c ingevoegd. In sommige gevallen wordt het als probleem ervaren dat honden buiten de bebouwde kom loslopen, daarom is de mogelijkheid gecreëerd om buiten de bebouwde kom gebieden aan te wijzen waar de hond aan de lijn moet blijven.

Artikel 2:59, eerste lid, Gevaarlijke honden

De bevoegdheid tot het opleggen van aanlijn- en muilkorfgeboden was voorheen aan het college toebedeeld. Een dergelijk besluit heeft echter een sterk openbare orde-karakter en

wordt vaak genomen na een incident, waardoor een zekere spoed geboden is. Om die redenen is voortaan de burgemeester aangewezen om deze ge- en verboden op te leggen.

[Artikel 2:62 Loslopend vee

Sommige dieren, zoals paarden, zijn wel eenhoevig, maar niet herkauwend. Daarvoor vielen ze – i.v.m. het cumulatieve vereiste – onbedoeld niet onder de bepaling. Door 'en' te vervangen door 'of' – dat in wetgevingstechnische zin 'en/of' betekent – wordt dit hersteld.]

[Hoofdstuk 3. Regulering prostitutie, seksbranche en aanverwante onderwerpen [... (zie de ledenbrief van 9 juli 2015 (Lbr. 15/056) en bijbehorende modelverordening)]]

Artikel 4:11, derde lid (nieuw), Omgevingsvergunning voor het vellen van houtopstanden

Gezien de behoefte daartoe wordt noodkap nu expliciet geregeld.

Artikel 5:24 Voorwerpen op, in of boven openbaar water

Net als bij artikel 2:10 is hier in reactie op de nieuwe jurisprudentie rond de meldingen gekozen voor een beperkte aanpassing van dit artikel. Er is een nieuw vierde lid opgenomen, dat regelt dat van een melding openbaar kennis wordt gegeven, zodat belanghebbenden desgewenst bezwaar kunnen aantekenen. Het oude vierde lid is voorts geactualiseerd, voorzien van een nadere redactionele verbetering en vernummerd tot vijfde lid.

Artikel 6:1 Strafbepaling

NB Dit deel enkel overnemen als met dit wijzigingsbesluit ook een nieuw hoofdstuk 3 aan de APV wordt toegevoegd.

Artikel 6:1 regelt dat het niet-naleven van de genoemde voorschriften of beperkingen die aan een vergunning of een ontheffing zijn verbonden een strafbaar feit oplevert. Het artikel is opnieuw vastgesteld, waarbij de opsomming in lijn is gebracht met het nieuwe hoofdstuk 3.

Overtredingen van bepalingen die voortvloeien uit de Wabo (zoals handelingen zonder of in strijd met een omgevingsvergunning) zijn in de Wet op de economische delicten (hierna: Wed) aangeduid als economische delicten. Dat heeft gevolgen voor de strafmaat, die onder de Wed anders is dan onder de APV. Om dat onderscheid duidelijk te maken is een nieuw derde lid opgenomen.

[Artikel 6:2 Toezichthouders

NB Toelichting als gekozen is voor de reguliere bepaling

Met de toevoeging van een nieuw derde lid worden politieambtenaren aangewezen als toezichthouder voor de APV. Enerzijds omdat de algemene openbare orde-taak van de politie op die manier tot uitdrukking wordt gebracht, anderzijds omdat het toezichthouderschap bij een aantal artikelen een praktische aanvulling is bij de opsporingstaak van de politie. Met het opnemen van deze bepaling krijgen politieambtenaren voor wat betreft de APV de beschikking over de toezichtsbevoegdheden genoemd in de artikelen 5:15-19 van de Awb. Politieambtenaren combineren dan, net als dat voor bijzondere opsporingsambtenaren (BOA's) het geval is, het toezichthouderschap met hun taak als opsporingsambtenaar.

NB Toelichting als gekozen is voor het alternatief

In artikel 6:2 wordt thans van de aanwijzing van degenen die belast zijn met het toezicht op de naleving van hoofdstuk 3 en daarmee – indirect, via artikel 142, eerste lid, aanhef en onder c, van het Wetboek van Strafvordering – van degenen die als buitengewoon opsporingsambtenaar belast kunnen worden met de opsporing van de in dat hoofdstuk bedoelde strafbare feiten, afgebakend de aanwijzing van degenen die met die taken belast zijn ten aanzien van de rest van de APV. Dit wordt wenselijk geacht aangezien de aanwijzing – waar het hoofdstuk 3 betreft – waarschijnlijk op termijn krachtens de Wet regulering prostitutie en bestrijding misstanden seksbranche – via een aanwijzingsbesluit van de burgemeester – vorm-

gegeven zal worden. Op deze wijze is het onderscheid van begin af aan duidelijk – en de ontvlechting daarvan t.z.t. eenvoudiger te bewerkstelligen – iets dat met name wenselijk is i.v.m. met eveneens expliciet separaat geregelde bevoegdheid tot het binnentreden van woningen.

Voorts worden met de toevoeging van een nieuw vijfde lid politieambtenaren aangewezen als toezichthouder voor de APV. Enerzijds omdat de algemene openbare orde-taak van de politie op die manier tot uitdrukking wordt gebracht, anderzijds omdat het toezichthouderschap bij een aantal artikelen een praktische aanvulling is bij de opsporingstaak van de politie. Met het opnemen van deze bepaling krijgen politieambtenaren voor wat betreft de APV de beschikking over de toezichtsbevoegdheden genoemd in de artikelen 5:15-19 van de Awb. Politieambtenaren combineren dan, net als dat voor bijzondere opsporingsambtenaren (BOA's) het geval is, het toezichthouderschap met hun taak als opsporingsambtenaar.]

[Artikel 6:3 Binnentreden woningen

Algemeen

Het is soms noodzakelijk dat personen die belast zijn met het toezicht op de naleving dan wel de opsporing van overtredingen van de APV bepaalde plaatsen kunnen betreden. In artikel 5:15 van de Awb is deze bevoegdheid aan toezichthouders toegekend voor alle plaatsen, met uitzondering van het binnen treden van woningen zonder toestemming van de bewoners. De woning geniet extra bescherming op basis van artikel 12 van de Grondwet, dat het zogenaamde 'huisrecht' regelt. Het betreden van de woning zonder toestemming van de bewoner is daarom met veel waarborgen omkleed. Op het betreden van een woning met toestemming van de bewoner zijn deze waarborgen niet van toepassing, al gelden daar wel de, zij het wat beperktere, vormvoorschriften van de Algemene wet op het binnentreden (hierna: Awbi).

De bevoegdheid voor het binnentreden zonder toestemming van de bewoner kent drie elementen:

1. de bevoegdheid tot binnentreden dient bij of krachtens de wet te zijn verleend;
2. de personen aan wie de bevoegdheid is verleend dienen bij of krachtens de wet te worden aangewezen, en
3. er dienen bepaalde vormvoorschriften in acht te worden genomen.

Wettelijke grondslag bevoegdheid

Zowel het verlenen van de bevoegdheid tot het binnentreden als het aanwijzen van de personen die mogen binnentreden, dient bij of krachtens de wet te gebeuren. Artikel 149a van de Gemeentewet geeft de gemeenteraad de bevoegdheid om bij verordening personen aan te wijzen die woningen mogen binnentreden zonder toestemming van de bewoner. Het moet dan gaan om personen die belast zijn met het toezicht op de naleving of de opsporing van de overtreding van bij verordening gegeven voorschriften die strekken tot handhaving van de openbare orde of veiligheid of bescherming van het leven of de gezondheid van personen. In dit artikel wordt gebruikgemaakt van deze bevoegdheid.

Voor enkele bepalingen in de APV wordt de bevoegdheid om een woning zonder toestemming van de bewoner te betreden rechtstreeks ontleend aan een bijzondere wet. Het betreft artikel 2:67 en 2:68 en de op artikel 437ter van het Wetboek van Strafrecht gebaseerde gemeentelijke helingvoorschriften. Artikel 552 van het Wetboek van Strafvordering bepaalt dat de in artikel 141 bedoelde opsporingsambtenaren en de ambtenaren die krachtens artikel 142 zijn belast met de opsporing van de bij de artikelen 437, 437bis of 437ter van het Wetboek van Strafrecht strafbaar gestelde feiten, toegang hebben tot elke plaats waarvan redelijkerwijs vermoed kan worden dat zij wordt gebruikt door een handelaar als bedoeld in laatstgenoemde artikelen. Artikel 90bis van het Wetboek van Strafrecht is van toepassing.

Vormvoorschriften

In de Awbi zijn de vormvoorschriften opgenomen die een persoon die een woning wil betreden in acht moet nemen. Hij dient:

- zich te legitimeren (artikel 1);
- mededeling te doen van het doel van het binnentreden (artikel 1);
- te beschikken over een schriftelijke machtiging (artikel 2);
- verslag te maken van het binnentreden (artikel 10).

De in artikel 1 opgenomen voorschriften gelden voor iedere binnentreding, dus ook indien dit gebeurt met toestemming van de bewoner. De artikelen 2 tot en met 11 van de Awbi gelden alleen als zonder toestemming van de bewoner wordt binnentreden.

Degene die binnentreedt, dient te beschikken over een machtiging. In deze machtiging is aangegeven in welke woning binnentreden kan worden. De Awbi gaat daarbij in beginsel uit van een machtiging voor één woning. Zo nodig kunnen in de machtiging echter maximaal drie andere afzonderlijk te noemen woningen worden opgenomen (zie de Regeling vaststelling model machtiging tot binnentreden (<http://wetten.overheid.nl/BWBR0018484>), voor een model voor de machtiging).

In artikel 3 van de Awbi wordt aangegeven wie een machtiging tot binnentreden kunnen afgeven: de procureur-generaal bij het gerechtshof, de officier van justitie en de hulpofficier van justitie hebben een algemene bevoegdheid hiertoe gekregen. Hiernaast kan ook de burgemeester bevoegd zijn machtigingen te verlenen. Dit is het geval indien het binnentreden in de woning in een ander doel is gelegen dan in het kader van strafvordering (bijvoorbeeld bij woningontzuimingen). De bevoegdheid machtigingen om binnen te treden af te geven, kan niet worden gemandateerd.

In artikel 5:27 van de Awb is voor het binnentreden zonder toestemming van de bewoner bij de uitoefening van bestuursdwang een andere regeling opgenomen. De bevoegdheid tot het afgeven van de machtiging is daar, naast de in de Awbi genoemde functionarissen, bij hetzelfde bestuursorgaan gelegd dat de bestuursdwang toepast. Dit betekent dat een college dat bestuursdwang wil uitoefenen, ook de eventueel benodigde machtiging moet afgeven.

Artikel 2, derde lid, van de Awbi voorziet in de bevoegdheid om in uitzonderlijke omstandigheden zonder machtiging en zonder toestemming de woning binnen te treden. Dit is het geval in situaties waarbij ernstig en onmiddellijk gevaar voor de veiligheid van personen of goederen dreigt, zoals bij de ontdekking op heterdaad van een geweldsdelict in een woning of de aanwezigheid in een woning van een bewapend persoon die van zijn wapen gebruik zou kunnen maken. Men kan ook denken aan gevallen waarin de belangen van de bewoner ernstig worden aangetast, zoals bij de ontdekking op heterdaad van een inbraak in de woning. Als de opsporingsambtenaar de bewoner, bijvoorbeeld als gevolg van diens afwezigheid, niet om toestemming tot binnentreden kan vragen, is hij bevoegd om ter bescherming van diens belangen zonder machtiging binnen te treden. Onder deze omstandigheden bestaat er dus steeds de noodzaak om terstond op te treden en is binnentreden zonder toestemming én zonder machtiging gerechtvaardigd.

Op het binnentreden van een woning zonder toestemming van de bewoner, blijft ook bij spoedeisende gevallen de Awbi zo veel mogelijk van toepassing. Het spoedeisende karakter van de situatie is derhalve voornamelijk van invloed op het hebben van een machtiging. Dat betekent dat deze bevoegdheid slechts kan worden uitgeoefend door personen die bij of krachtens de wet bevoegd zijn verklaard zonder toestemming van de bewoner binnen te treden.

Van binnentreden zonder toestemming van de bewoner dient na afloop een verslag opgemaakt te worden (artikel 10 van de Awbi, zie de circulaire van het Ministerie van Justitie van 15 augustus 1994, 452425/294 voor een voorbeeldverslag).

Tweede en derde lid

In artikel 6:3 is de bevoegdheid tot het binnentreden van woningen van degenen die belast zijn met het toezicht op de naleving van hoofdstuk 3 en degenen die belast zijn met de opsporing van de in dat hoofdstuk bedoelde strafbare feiten, afgebakend van de bevoegdheden van degenen die met die taken belast zijn ten aanzien van de rest van de APV. Dit wordt wenselijk geacht aangezien die taken – waar het hoofdstuk 3 betreft – waarschijnlijk op ter-

mijn op grond van de Wet Regulering prostitutie en terugdringing misstanden in de seksbranche (hierna: Wrp) – deels in afwijking van de algemene regeling van de APV – gereguleerd zullen worden. Om niet binnen afzienbare termijn hierin opnieuw substantiële materiële wijzigingen aan te hoeven brengen – en om de ontvlechting daarvan t.z.t. te vergemakkelijken – is ervoor gekozen vooruitlopend op de verwachte inwerkingtreding van de Wrp dit expliciet separaat en voor zover mogelijk in lijn met de Wrp te regelen.]

De artikelen 2:12, tweede tot en met vierde lid (oud), 2:28, derde lid, 2:38, 2:57, eerste lid, onder c (oud) en tweede en derde lid, 2:59, vierde lid, 4:1, 4:3, tweede lid, 4:11, derde en vierde lid (oud), 4:15, tweede lid, en 5:24, tweede lid

Deze wijziging van deze bepalingen betreft telkens louter een actualisatie, redactionele verbetering, vernummering of verlettering.

TOELICHTING APV

Artikel 2:10 Voorwerpen op of aan de weg

[...]

Wabo

Het gebruik van de weg anders dan overeenkomstig de publieke functie, als bedoeld in dit artikel, kan onder de Wabo vallen, namelijk wanneer dit gebruik bestaat uit de opslag van roerende zaken. Dat zal bijvoorbeeld het geval zijn als op of aan de weg een container wordt geplaatst voor de tijdelijke opslag van puin of bouwmaterialen tijdens een verbouwing. In andere gevallen zal het niet altijd op het eerste gezicht duidelijk zijn of het gaat om opslag van roerende zaken als bedoeld in de Wabo. Het onderscheidend criterium is dat het plaatsen van zaken op de weg bij opslag een tijdelijk karakter heeft: het is de bedoeling dat de opgeslagen zaken ooit ergens anders een al dan niet definitieve bestemming krijgen en aldaar een functie gaan vervullen. Als dat aan de orde is valt die activiteit onder artikel 2.2, eerste lid, onder j of ~~onder k~~, van de Wabo. Een ontheffing wordt op grond van artikel 2.2, eerste lid, laatste zinsdeel, van de Wabo aangemerkt als een omgevingsvergunning. Daarom is ~~een nieuw vierde in het vijfde lid ingevoegd geregeld, waarin staat~~ dat het bevoegd gezag (ingevolge de definitie in artikel 1 is dat dus het bestuursorgaan als bedoeld in de Wabo) in een dergelijk geval een omgevingsvergunning verleent.

Daarnaast ~~blijft is in het derde vierde lid gehandhaafd, waarin staat geregeld~~ dat het bevoegde bestuursorgaan (i.c. het college of de burgemeester) ontheffing kan verlenen voor gebruik van de weg dat niet valt onder de Wabo, namelijk wanneer het gaat om objecten die bedoeld zijn om ter plaatse blijvend te functioneren. Dat zijn bijvoorbeeld bloembakken, straatmeubilair, terrassen en dergelijke. Dit werd niet duidelijk uit de tekst van het artikel. Bij de herziening van 2015 zijn het vierde en vijfde lid aangepast om dit expliciet helder te maken.

Het is niet ondenkbaar dat bij een en hetzelfde project – bijvoorbeeld een grootscheepse restauratie van monumentale panden – zowel de ontheffing van het bevoegd bestuursorgaan (~~derde vierde~~ lid) als de ~~omgevingsvergunning (vierde vijfde~~ lid) nodig is, waarbij dan de situatie kan ontstaan dat er twee bevoegde gezagen zijn. Met het oog op die gevallen kan overwogen worden om met toepassing van artikel 2.2, tweede lid van de Wabo alle activiteiten waarbij voorwerpen op of aan de weg worden geplaatst, onder de Wabo te brengen. Dat heeft als nadeel dat de zwaardere procedure van de Wabo in alle gevallen gevolgd moet worden. Wij verwachten dat deze situatie maar heel zelden zal voorkomen en hebben 2.2, tweede lid van de Wabo in de model-APV dan ook niet toegepast.

[...]

Artikel 2:12 Maken, veranderen van een uitweg

Algemeen

In het kader van deregulering en vermindering van administratieve lasten is in 2007 bezien of de vergunningplicht in deze bepaling zou kunnen worden opgeheven. In veel gevallen kan de aanleg of verandering van een uitweg zonder meer gebeuren zonder dat dit problemen oplevert. Overheidsbemoediging is dan niet nodig. Men zou zelfs kunnen overwegen of regeling in de APV nodig is, en of uitwegen niet puur privaatrechtelijk zouden kunnen worden geregeld. Het is duidelijk dat dit voor veel gemeenten een zeer vergaande stap zou zijn. Er is daarom voor gekozen de vergunningplicht te wijzigen in een meldingsplicht. Daarbij is wel een zogenaamde “noodrem” opgenomen: bij onacceptabele gevolgen kan het college de uitweg alsnog verbieden.

Juridisch karakter van een melding

In januari 2015 heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: ABRvS) haar rechtspraak rond meldingsstelsels aangepast.

Beknopt samengevat komt de wijziging er op neer dat alleen een melding in de vorm van een pure mededeling niet leidt tot een appellabel besluit. In andere gevallen is dat wel het geval. Ook als er op een melding niet of slechts met een ontvangstbevestiging wordt gereageerd, wanneer sprake is van een beslissing, al is die stilzwijgend, -is er sprake van een appellabel rechtsoordeel. Voor de uitspraken van de Afdeling van 14 januari 2015 zie: ECLI:NL:RVS:2015:14 (Leeuwarden-Lekum) en ECLI:NL:RVS:2015:36 (Stein-Elsloo).

De Afdeling volgt hiermee de conclusie van Advocaat-Generaal Widdershoven over meldingsstelsels:
<http://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RVS:2014:4116>

Oud-staatsraad prof. mr. Konijnenbelt schreef in de Gemeentestem een belangwekkend artikel naar aanleiding van de conclusie en de uitspraken (Gst. 2015/15 afl.7417).

Zijn voorstel is om in het geval van uitwegen terug te keren naar een eenvoudig vergunningstelsel met beperkte weigeringsgronden. Hij wijst er op dat er in dat geval sprake is van een omgevingsvergunning, waarmee per definitie de lex silencio positivo regeling van afdeling van de 4.1.3.3. van de Awb van toepassing is.

Mocht de gemeente willen vasthouden aan een meldingsstelsel dan is zijn aanbeveling om daarin geen termijn op te nemen, maar wel een optie om bij extreme gevallen in te grijpen. Bij het handhaven van het huidige meldingsstelsel merkt hij op dat het raadzaam zou zijn om te voorzien in kennisgeving van de melding door het gemeentebestuur op de in de gemeente gebruikelijke wijze. Die laatste aanbeveling is in de model-APV gevolgd bij de wijziging van 2015. De model-APV voorzag al in een alternatieve optie in de vorm van een vergunning.

Doel artikel 2:12

Artikel 2:12 beoogt de aanleg van uitwegen zoveel mogelijk vrij te laten, maar te voorkomen dat er gevaarlijke of hinderlijke situaties voor het verkeer ontstaan, dat een uitrit op onaanvaardbare manier ten koste gaat van openbaar groen, en desgewenst ook dat een uitweg feitelijk opheffing betekent van soms (zeer) schaarse parkeerruimte.

Uit de jurisprudentie over artikel 14 Wegenwet blijkt dat de eigenaar van een weg het uitwegen daarop moet gedogen. Voorts blijkt uit de jurisprudentie dat regels in een verordening mogen worden gesteld, bijvoorbeeld in het kader van de vrijheid van het verkeer, veiligheid op de weg of de instandhouding van de bruikbaarheid van de weg.

Als de gemeente tevens eigenaar van de weg is, moet ook privaatrechtelijke toestemming worden gegeven. Een publiekrechtelijk toelaatbare uitweg mag niet worden gefrustreerd door privaatrechtelijke weigering van de gemeente. Als een derde eigenaar van de grond is, ligt dat anders. Het college kan in dat geval de aanvrager om vergunning erop wijzen dat hij ook privaatrechtelijke toestemming behoeft.

De indiener van de melding moet bij zijn melding een situatieschets van de gewenste uitweg en een foto van de bestaande situatie ter plaatse voegen. Aan de hand van deze gegevens kan het college sneller de afweging maken of de gewenste uitweg al of niet kan worden toegestaan en eventueel onder oplegging van welke voorschriften.

Een verbod dat in het belang van de verkeersveiligheid wordt gesteld, strijdt evenmin met artikel 14 Wegenwet.

De grond bescherming van groenvoorzieningen in de gemeente kan bijvoorbeeld gebruikt worden om het maken van een uitweg te verbieden als dat op een onaanvaardbare manier ten koste gaat van het openbaar groen.

Omdat veel gemeenten aangaven in de praktijk moeite te hebben met de toepassing van een meldingsstelsel is in 2014 een alternatief artikel 2:12 opgenomen met een eenvoudig vergunningsstelsel. Er moet dus een keuze worden gemaakt voor het één of het ander. Enkele gemeenten hebben het aangedurfd om de uitweg helemaal uit de APV te schrappen. De achterliggende gedachte is dat voor de aanleg van een uitweg over gemeentegrond (veelal de stoep) ook nog privaatrechtelijk overeenstemming moet zijn tussen gemeente en autobezitter. Bij die overeenkomst wordt dan ook het element verkeersveiligheid meegenomen.

Artikel 2:12 alternatief: vergunningplicht

Bij de deregulering van 2007 is de vergunningplicht voor de aanleg van een uitrit in de model APV vervangen door een meldingsplicht. De gedachte daarbij is dat het gros van de vergunningen wordt verleend, dat het vrij zeldzaam is dat een uitweg daadwerkelijk problemen of verkeersgevaar kan

opleveren en dat de gemeente vaak met degene die de uitweg aanlegt ook nog tot een privaatrechtelijke afspraak moet komen omdat de uitrit over gemeentegrond komt te lopen.

Desondanks blijkt in de praktijk dat de gemeentelijke organisatie moeite heeft met de figuur van de melding. Vanwege de vele verzoeken is dit alternatief opgenomen, waarbij voor de uitrit een vergunningplicht geldt.

Het is van belang zich te realiseren dat er hier sprake is van een omgevingsvergunning. De procedure van de Wabo is van toepassing, dat brengt bijvoorbeeld met zich mee dat de lex silencio positivo van afdeling 4.1.3.3. van de Awb van toepassing is.

De rechtspraak van de Raad van State laat er geen twijfel over bestaan dat een grondeigenaar in beginsel in staat moet worden gesteld om vanaf zijn perceel met een voertuig de openbare weg te bereiken. Alleen om zwaarwegende redenen kan de overheid daaraan in de weg staan. Om dat duidelijk te laten uitkomen is het aantal weigeringsgronden beperkt.

[...]

Artikel 2:25 Evenementenvergunning

[...]

Tweede lid, onder e

Hier wordt met object bedoeld een kleine partytent, een barbecuetoestel, een springkussen voor kinderen e.d. De beschikbare ruimte bepaalt het aantal te plaatsen voorwerpen. Uiteraard mag ook hier het verkeer, waaronder voetgangers geen hinder van ondervinden. Bij de aanpassing van de model-APV in 2015 is deze bepaling aangepast. Tenminste één gemeente gaf aan de gegeven oppervlakte van 10 m2 te beperkt te vinden. Ook bij grotere objecten kan worden gesproken van een klein evenement dat zonder vergunning kan worden toegelaten. De model-APV is bij de wijziging van 2015 zo aangepast dat gemeenten zelf kunnen invullen welke oppervlakte ze hier willen hanteren.

[...]

Artikel 2:51 Neerzetten van fietsen e.d.

Het plaatsen van voertuigen is op verschillende plaatsen geregeld, steeds met een wisselende bedoeling: de instandhouding van het plantsoen, het tegengaan van diefstal of verkeersbelangen. In dit artikel gaat het om de voorkoming van overlast.

Het neerzetten van fietsen en bromfietsen tegen panden, terwijl de eigenaar heeft aangegeven dat dit niet wordt gewenst, of waardoor de toegang tot het gebouw wordt gehinderd die niet door de eigenaren van de voertuigen worden bezocht of op plaatsen waar deze voertuigen hinder of schade kunnen

veroorzaken, geeft vaak aanleiding tot klachten. Artikel 2:51 geeft de mogelijkheid hiertegen op te treden.

Artikel 2:57 Loslopende honden

Artikel 2:57 beperkt het loslopen van honden op de weg, zonder dat de hond aangeliend is, en op kinderspeelplaatsen e.d. Aan dit artikel ligt in zijn algemeenheid het motief van de voorkoming en bestrijding van overlast ten grondslag.

In het bijzonder heeft dit artikel de volgende bedoelingen:

- de bescherming van de verkeersveiligheid, die door loslopende honden in gevaar kan worden gebracht;
- het voorkomen van beschadiging aan eigendommen van derden;
- het voorkomen van hinder voor voetgangers;
- het bestrijden van verontreiniging (bijvoorbeeld van speelweiden, zandbakken, e.d.);
- het voorkomen van schade en dierenleed, die worden veroorzaakt doordat loslopende honden andere dieren en wel met name schapen en kippen naar het leven staan.

Artikel 2:57 kende tot 2002 geen ontheffingsmogelijkheid. Er kunnen zich echter situaties voordoen waarin de belangen van de hondenbezitter zich tegen een strikte toepassing van het aanlijngedod verzetten. Het betreft hier onder andere de eigenaren van blindengeleidehonden en andere sociale hulphonden. Voor deze categorie in het derde lid een voorziening getroffen.~

Op verzoek van een aantal gemeenten is bij de aanpassing van 2015 een nieuw onderdeel c opgenomen in het eerste lid. Dit maakt het mogelijk om ook buiten de bebouwde kom plaatsen aan te wijzen waar honden moeten worden aangeliend. Deze wijziging maakt ook een kleine aanpassing van het derde lid nodig, waarin een uitzondering wordt gemaakt op het verbod voor hulphonden en hulphonden in opleiding. Deze uitzondering was er al voor het verbod van het eerste lid, aanhef en onder b, en het ligt voor de hand om dezelfde uitzondering te laten gelden voor het toegevoegde onderdeel c.

Als in strijd met het in dit artikel neergelegde verbod honden loslopend worden aangetroffen, kunnen de honden op basis van artikel 125 van de Gemeentewet (bestuursdwang) gevangen worden genomen en overgedragen aan een door het college aangewezen asiel. Dit vindt uiteraard niet plaats wanneer de eigenaar direct te achterhalen is.

Ook artikel 4 van de Wet op de dierenbescherming kan worden toegepast. Het eerste lid van dit artikel geeft ambtenaren van de politie de bevoegdheid honden en katten op te vangen die 's nachts elders dan op het erf van de eigenaar of houder zonder toezicht worden aangetroffen. Het tweede lid van artikel 4 bepaalt dat het hoofd van politie de eigenaar of houder moet berichten van een en ander en hem gelegenheid moet geven om het dier gedurende veertien dagen na de datum van het bericht op te halen. Het ter plaatse doden

van loslopende honden en katten is geregeld in artikel 4, eerste lid, onder b, van de Wet op de dierenbescherming.

De mogelijkheid van het ter plaatse doden van loslopende honden en katten wordt in twee opzichten beperkt:

1. De hond of de kat moet een onmiddellijk gevaar vormen voor zich op erven of in het veld bevindende dieren, waarvan de instandhouding gewenst is.
2. Geen ander middel ter afwering van het gevaar mag ten dienste staan.
3. De bevoegdheid komt slechts toe aan de bezoldigde ambtenaren van politie en de door de minister van justitie aangewezen onbezoldigde ambtenaren van politie.

Het Burgerlijk Wetboek geeft in boek 5 een regeling voor gevonden dieren. De vinder van een hond kan het dier bij de gemeente in bewaring geven. De gemeente moet op basis van artikel 5:8 BW vervolgens ten minste twee weken de verzorging van het dier op zich nemen. In de praktijk wordt hieraan meestal vorm gegeven door het dier onder te brengen bij een dierenasiel, waarbij de gemeente de kosten voor het verblijf, de voeding en de verzorging betaalt. Na twee weken is de burgemeester bevoegd het dier te verkopen of weg te geven. Als deze mogelijkheden zijn uitgesloten dan kan de burgemeester het dier laten afmaken. De termijn van twee weken kan worden bekort als de kosten voor de verzorging onevenredig hoog zullen zijn of als het afmaken van het dier om geneeskundige redenen is vereist.

Deze regeling geldt alleen voor gevonden dieren. Wanneer de eigenaar het dier niet is verloren, bijvoorbeeld omdat duidelijk is dat het dier slechts even verwijderd is van eigenaar of erf, is er geen sprake van een "gevonden dier".

Beide genoemde regelingen over het doden van dieren zijn uitputtend bedoeld. De gemeentelijke wetgever mag derhalve het doden van loslopende honden in het geheel niet regelen.

[...]

Artikel 2:59 Gevaarlijke honden

Dit artikel scheidt voor ~~het college~~ **burgemeester** de mogelijkheid om na een (bijt)incident met een hond dat naar zijn oordeel niet voldoende ernstig is om strafrechtelijk op te treden (wat er doorgaans op neer komt dat de hond in beslag wordt genomen en een gedragstest ondergaat om te bekijken of de hond geresocialiseerd kan worden of helaas moet inslapen), de eigenaar te verplichten de hond te muilkorven en/of kort aan te lijnen. Sinds de intrekking van de Regeling agressieve dieren is er in landelijke wetgeving geen definitie van muilkorf meer gegeven, vandaar dat er hier een definitie is opgenomen.

Omdat een dergelijk besluit een sterk openbare orde-karakter heeft en daarbij vaak een snel handelen naar aanleiding van een incident vraagt, is bij de

aanpassing van 2015 besloten om deze bevoegdheid bij de burgemeester te beleggen (was voorheen het college).

[...]

Artikel 2:62 Loslopend vee

Dit verbod dient mede de verkeersveiligheid. Herhaaldelijk gebeuren er verkeersongelukken doordat een paard, een koe of een ander dier uit het weiland is gebroken en zich op de weg bevindt. De verplichting om dit zoveel mogelijk te voorkomen is daarom op haar plaats. Een verbod tot het los laten lopen van honden, dat mede de verkeersveiligheid dient, is opgenomen in artikel 2:57.

Ten slotte wordt nog gewezen op artikel 458 Wetboek van Strafrecht. Daarin wordt het, zonder daartoe gerechtigd te zijn, laten lopen van niet uitvliegend pluimgedierte (o.a. kippen en kalkoenen) in tuinen of op enige grond die bezaaid, bepoot of beplant is, met straf bedreigd.

Bij de aanpassing van de model-APV in 2015 is hier een aanpassing gedaan in de eerste zin: 'en' is vervangen door 'of'. Sommige dieren, zoals paarden, zijn wel eenhoevig, maar niet herkauwend. Daarvoor vielen ze – i.v.m. het cumulatieve vereiste – onbedoeld niet onder de bepaling. Door 'en' te vervangen door 'of' – dat in wetgevingstechnische zin 'en/of' betekent – is dit hersteld in dit facultatieve artikel.

Artikel 4:1 Begripsbepalingen

Besluit

Het ~~Besluit algemene regels voor inrichtingen~~ Activiteitenbesluit milieubeheer, hierna aangeduid als Besluit, biedt de mogelijkheid om in de gemeentelijke verordening voorwaarden te stellen aan festiviteiten ter voorkoming of beperking van geluidhinder. ~~Het Besluit wordt vaak aangeduid als Activiteitenbesluit.~~

[...]

Artikel 4:11 Omgevingsvergunning voor het vellen van houtopstanden

In deze bepaling wordt het belangrijkste nieuwe element geïntroduceerd: de bomenlijst.

De gemeenteraad moet deze lijst vaststellen.

Uitgangspunten van deze lijst zijn:

- de verantwoordelijkheid ligt bij de gemeenten zelf: d.w.z. voor het inventariseren en actualiseren van het gemeentelijk bomenbestand en

het overnemen van de gemeentelijke monumentale bomen die vermeld staan op de landelijke lijst van de Bomenstichting in Utrecht.

- Duidelijk en inzichtelijk voor de burgers;
- Zoveel mogelijk de te beschermen bomen verankeren in een bestemmingsplan, op het renvooi van de plankkaart of in een landschapsbeleidsplan of bomenplan.
- De bomenlijst als bijlage opnemen bij de bepalingen.

Wabo

De vergunning voor het vellen van houtopstanden is aangewezen in artikel 2.2, eerste lid onder g. van de Wabo. Vaak zal naast de vergunning nog een vergunning, ontheffing of vrijstelling op grond van de Natuurbeschermingswet of de Flora- en Faunawet nodig zijn in verband met de bescherming van vogels en hun nesten in de bomen. De Natuurbeschermingswet en Flora- en Faunawet haken aan bij de Wabo. Er wordt dan dus één omgevingsvergunning verleend of geweigerd. De Boswet haakt echter niet aan bij de Wabo. Indien die van toepassing is, blijft dus een aparte vergunning vereist.

In de Ministeriele regeling omgevingsrecht (Mor, Staatscourant 2010-5162) zijn indieningsvereisten voor de aanvraag van een omgevingsvergunning opgenomen. Naast een aantal algemene indieningsvereisten (zie daarvoor de toelichting bij artikel 1:2 van de model-APV) zijn er in artikel 7.5 van de Mor nog een aantal speciale indieningsvereisten voor het vellen van houtopstanden opgenomen. Dit artikel 7:5 luidt als volgt:

1. In of bij de aanvraag om een vergunning voor een activiteit, als bedoeld in artikel 2.2, eerste lid, aanhef en onder g, van de wet, identificeert de aanvrager op de aanduiding als bedoeld in artikel 1.3, tweede lid, van deze regeling iedere houtopstand waarop de aanvraag betrekking heeft met een nummer.
- 2. In of bij de aanvraag, als bedoeld in het eerste lid, vermeldt de aanvrager per genummerde houtopstand:
 - a. de soort houtopstand;
 - b. de locatie van de houtopstand op het voor-, zij- dan wel achtererf;
 - c. de diameter in centimeters, gemeten op 1,30 meter vanaf het maaiveld;
 - d. de mogelijkheid tot herbeplanten, alsmede het eventuele voornemen om op een daarbij te vermelden locatie tot herbeplanten van een daarbij te vermelden aantal soorten over te gaan.

Derde lid, noodkap

Bij de wijziging van 2015 is op verzoek van een aantal gemeenten een nieuw derde lid ingevoegd. Gemeenten gaven aan behoefte te hebben aan een duidelijke bevoegdheid om bij onmiddellijk gevaar het kapverbod buiten werking te stellen.

~~Vijfde lid.~~ *Lex silencio positivo (positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen)*

Met opmaak: Lettertype: Cursief

In de Wabo is bepaald dat voor deze vergunning een positieve fictieve beschikking bij niet tijdig beslissen van toepassing is. Voor de duidelijkheid is dat hier nogmaals opgemerkt. NB! De gemeenteraad heeft bij de vaststelling van de APV dus niet de vrijheid om te bepalen dat er geen lex silencio van toepassing is!

Artikel 5:24 Voorwerpen op, in of boven openbaar water

[...]

Deregulering

Dit artikel is in een aantal opzichten vergelijkbaar met artikel 2:10 van de model-APV, het plaatsen van voorwerpen op of aan de weg. Ook bij dit artikel is een vergunning vervangen door een algemene regel. Daarmee legt de overheid nadrukkelijk een deel van de verantwoordelijkheid bij de burger. In eerste instantie moet deze zelf de afweging maken of een steiger of een meerpaal gevaar of hinder oplevert voor het vaarverkeer, of een probleem voor het beheer en onderhoud. Omdat er hierbij, eerder dan in artikel 2:10, waar het veelal gaat om tijdelijke en verplaatsbare objecten, gaat om permanent bedoelde zaken, is aan dit artikel anders dan bij artikel 2:10 een meldingsplicht verbonden. Op die manier kan de gemeente vooraf toetsen en met de melder overleggen of bijvoorbeeld het onderhoud van de oevers niet in het geding is. Zo kan worden voorkomen dat een al geplaatst object weer moet worden verwijderd, met alle financiële gevolgen van dien.

In een waterrijke gemeente, waar een dergelijke vergunning gebruikelijk is, en aan de vergunning omwille van het onderhoud van de vaarwegen een zekere uniformering noodzakelijk, kan het een gerechtvaardigde keuze zijn om een vergunningplicht te handhaven. Ook voor de vergunninghouder schept dat een duidelijke situatie: De aanvrager hoeft niet zelfstandig een afweging te maken, maar ontvangt een vergunning voorzien van een set voorschriften, en weet dan waar hij of zij aan toe is.

In dat geval is er geen aanleiding om het bestaande artikel 5:24 te wijzigen, of kan het alsnog worden opgenomen:

Artikel 5:24 Voorwerpen op, in of boven openbaar water

1. Het is in verband met de veiligheid op het openbaar water verboden zonder vergunning van het college een voorwerp, niet zijnde een vaartuig, op, in of boven openbaar water te plaatsen, aan te brengen of te hebben.
2. Het in het eerste lid bepaalde is niet van toepassing op voorwerpen waarop gedachten of gevoelens worden geopenbaard.
3. Het is verboden op, in of boven openbaar water voorwerpen waarop gedachten of gevoelens worden geopenbaard te plaatsen, aan te

brenge of te hebben, indien deze door hun omvang of vormgeving, constructie of plaats van bevestiging gevaar opleveren voor de bruikbaarheid van het openbaar water of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan, dan wel een belemmering vormen voor het doelmatig beheer en onderhoud van het openbaar water.

4. De verboden zijn niet van toepassing op situaties waarin voorzien wordt door het Wetboek van Strafwet, de Scheepvaartverkeerswet, het Binnenvaartpolitiereglement, de Wrt beheer rijkswaterstaatswerken, de provinciale vaarwegenverordening, de Telecommunicatiewet of de daarop gebaseerde Telecommunicatieverordening.

Juridisch karakter van een melding

In januari 2015 heeft de ABRvS -haar zienswijze ten aanzien van meldingsstelsels herzien. Beknopt samengevat komt de wijziging erop neer dat alleen een melding in de vorm van een pure mededeling niet leidt tot een appellabel besluit. In andere gevallen- is dat wel het geval. Ook als er op een melding niet of slechts met een ontvangstbevestiging wordt gereageerd, wanneer sprake is van een beslissing, al is die stilzwijgend, is er sprake van een appellabel rechtsoordeel. Voor de uitspraken van de Afdeling van 14 januari 2015 zie: ECLI:NL:RVS:2015:14 (Leeuwarden-Lekum) en ECLI:NL:RVS:2015:36 (Stein-Elsloo). De ABRvS volgt hiermee de conclusie van Advocaat-Generaal Widdershoven over meldingsstelsels: <http://uitspraken.rechtspraak.nl/inziendocument?id=ECLI:NL:RVS:2014:4116>

Oud-staatsraad prof. mr. Konijnenbelt schreef in de Gemeentestem een belangwekkend artikel naar aanleiding van de conclusie en de uitspraken (Gst. 2015/15 afl.7417).

Zijn voorstel is om bij dit artikel terug te keren naar een eenvoudig vergunningstelsel met beperkte weigeringsgronden. Hij wijst er op dat er in dat geval sprake is van een omgevingsvergunning, waarmee per definitie de lex silencio positivo regeling van afdeling 4.1.3.3. van de Awb van toepassing is.

Mocht de gemeente willen vasthouden aan een meldingsstelsel dan is zijn aanbeveling om daarin geen termijn op te nemen, maar wel een optie om bij extreme gevallen in te grijpen. Bij het handhaven van het huidige meldingsstelsel merkt hij op dat het raadzaam zou zijn om te voorzien in kennisgeving van de melding door het gemeentebestuur op de in de gemeente gebruikelijke wijze. Die laatste aanbeveling is in de -model-APV gevolgd bij de wijziging van 2015. Daartoe is een nieuw vierde lid ingevoegd. Het oude vierde lid is vernummerd tot vijfde lid.

De model-APV voorzag al in een alternatieve optie in de vorm van een vergunning (zie hierboven).

Artikel 6:1 Strafbepaling

[...]

~~Verder is van deze wijziging gebruik gemaakt om een derde lid toe te voegen.~~

Derde lid

Overtredingen van bepalingen die voortvloeien uit de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (zoals handelingen zonder of in strijd met een omgevingsvergunning) zijn in de Wet op de economische delicten (Wed) aangeduid als economische delicten. Dat heeft gevolgen voor de strafmaat, die onder de Wed anders is dan onder de APV. Om dat onderscheid duidelijk te maken is het derde lid toegevoegd.

Artikel 6:2 Toezichthouders

In dit artikel worden de toezichthouders aangewezen overeenkomstig aanbeveling 60 van de “100 ~~Ideeen~~Ideeën voor de gemeentelijke regelgever” (VNG, 2011). De basis voor deze bevoegdheid wordt gevonden in hoofdstuk 5 van de Awb. In dit hoofdstuk zijn algemene regels gegeven voor de bestuursrechtelijke handhaving van algemeen geldende rechtsregels en individueel geldende voorschriften. Afdeling 1 van dit hoofdstuk geeft regels voor het toezicht. Aangezien buitengewone opsporingsambtenaren hun aanwijzing aan het Wetboek van Strafvordering ontlenen is een nadere regeling in de APV niet (meer) nodig. De aanwijzing als toezichthouder in de APV is de grondslag voor het hebben van opsporingsbevoegdheid. Zie verder de toelichting onder het kopje Opsporingsambtenaren.

Aanwijzen toezichthouders

Toezichthouders zijn personen die bij of krachtens wettelijk voorschrift belast zijn met het houden van toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens enig wettelijk voorschrift (artikel 5:11 Awb). De aanwijzing van toezichthouders kan derhalve in de APV plaatsvinden. Een deel van de toezichthouders wordt in de APV zelf aangewezen (dit is noodzakelijk indien een toezichthouder tevens opsporingsbevoegdheden dient te krijgen. Zie de toelichting hierna onder opsporingsambtenaren). Hiernaast kunnen toezichthouders door het college dan wel de burgemeester worden aangewezen.

Politieambtenaren zijn alleen te beschouwen als toezichthouders voor zover zij bij of krachtens een bijzondere wet als zodanig zijn aangewezen. Artikel 2 van de Politiewet, dat een algemene omschrijving van de politietaak bevat, kan niet worden beschouwd als een wettelijk voorschrift in de zin van het artikel. Van diverse kanten is de VNG er op gewezen dat het aan te raden is dat politieambtenaren zijn aangewezen als toezichthouder. Enerzijds omdat dit voor sommige bepalingen goed aansluit op hun opsporingsbevoegdheid (inbrekerswerktuigen, bestrijding heling), anderzijds omdat daarmee hun algemene taak met betrekking tot de openbare orde tot uiting komt. Om die reden is dit nu geregeld als facultatief onderdeel in de model-APV bij de wijziging van 2015.

Met het opnemen van deze bepaling krijgen politieambtenaren voor wat betreft de APV de beschikking over de toezichtsbevoegdheden genoemd in de artikelen 5:15-19 van de Awb. Politieambtenaren combineren dan, net als dat voor bijzondere opsporingsambtenaren (BOA's) het geval is, het toezichthouderschap met hun taak als opsporingsambtenaar.

Het is van belang dat gemeenten die overwegen deze bepaling op te nemen daarover in overleg treden met de verantwoordelijke korpsleiding. Een toezichthouder is bijvoorbeeld bevoegd om voertuigen te doorzoeken (artikel 5:19, eerste lid, van de Awb) en een ieder is verplicht aan een toezichthouder medewerking te verlenen (artikel 5:20, eerste lid, van de Awb). Voor een toezichthouder die tevens opsporingsambtenaar is, is het van groot belang dat deze, als hij als toezichthouder iets aantreft dat leidt tot opsporing, tijdig een cautie uitdeelt. Aan opsporing hoeft de betrokkene immers, anders dan bij toezicht, niet mee te werken, en als hij daar niet tijdig op wordt gewezen kan dat gevolgen hebben voor een eventuele strafzaak.

Toezichthouders kunnen zowel individueel als categoriaal worden aangewezen. Bij een individuele aanwijzing worden personen met toezicht belast door hen met name te noemen of door aanduiding van hun functie. Bij een categorale aanwijzing wordt in het aanwijzingsbesluit veelal de dienst genoemd waartoe de met toezicht belaste personen behoren.

Een toezichthouder dient zich, indien gevraagd, te kunnen legitimeren (artikel 5:12 Awb). Het legitimatiebewijs wordt uitgegeven door het bestuursorgaan onder verantwoordelijkheid waarvan de toezichthouder werkzaam is. Het in artikel 5:12, derde lid, van de Awb genoemde model van het legitimatiebewijs is vastgesteld bij de Regeling model legitimatiebewijs toezichthouders Awb (Stcrt. 2000, 131). Deze regeling bevat geen echt model, maar een opsomming van alle elementen die in ieder geval op het legitimatiebewijs moeten zijn opgenomen en een voorbeeld van een legitimatiebewijs.

[...]

[NB Toevoegen als gekozen is voor het nieuwe hoofdstuk 3 en daarmee voor het alternatief van artikel 6:2

Toezicht op hoofdstuk 3.

Met opmaak: Lettertype: Cursief

In artikel 6:2 wordt thans van de aanwijzing van degenen die belast zijn met het toezicht op de naleving van hoofdstuk 3 en daarmee – indirect, via artikel 142, eerste lid, aanhef en onder c, van het Wetboek van Strafvordering – van degenen die als buitengewoon opsporingsambtenaar belast kunnen worden met de opsporing van de in dat hoofdstuk bedoelde strafbare feiten, afgebakend de aanwijzing van degenen die met die taken belast zijn ten aanzien van de rest van de APV. Dit wordt wenselijk geacht aangezien de aanwijzing – waar het hoofdstuk 3 betreft – waarschijnlijk op termijn krachtens de Wrp – via een aanwijzingsbesluit van de burgemeester – vormgegeven zal worden. Op deze wijze is het onderscheid van begin af aan duidelijk – en de ontvlechting daarvan t.z.t. eenvoudiger te bewerkstelligen –

iets dat met name wenselijk is i.v.m. met eveneens expliciet separaat geregelde bevoegdheid tot het binnentreden van woningen (artikel 6:3, tweede en derde lid).]

Artikel 6:3 Binnentreden woningen

[...]

[NB Toevoegen als gekozen is voor het nieuwe hoofdstuk 3 en daarmee voor overname van de facultatieve onderdelen van artikel 6:3

Tweede en derde lid

In artikel 6:3 is de bevoegdheid tot het binnentreden van woningen van degenen die belast zijn met het toezicht op de naleving van hoofdstuk 3 en degenen die belast zijn met de opsporing van de in dat hoofdstuk bedoelde strafbare feiten, afgebakend van de bevoegdheden van degenen die met die taken belast zijn ten aanzien van de rest van de APV. Dit wordt wenselijk geacht aangezien die taken – waar het hoofdstuk 3 betreft – waarschijnlijk op termijn op grond van de Wrp – deels in afwijking van de algemene regeling van de APV – gereguleerd zullen worden. Om niet binnen afzienbare termijn hierin opnieuw substantiële materiële wijzigingen aan te hoeven brengen – en om de ontvlechting daarvan t.z.t. te vergemakkelijken – is ervoor gekozen vooruitlopend op de verwachte inwerkingtreding van de Wrp dit expliciet separaat en voor zover mogelijk in lijn met de Wrp te regelen.]

Met opmaak: Lettertype: Cursief